

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2009 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **Ing. M.Z.**, pre trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. augusta 2008, sp. zn. 2To 50/2008 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. M.Z. **s a o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zrušil rozsudok Okresného súdu v Žiline zo dňa 4. júna 2008, sp. zn. 29 T 96/2004, ktorým bol obvinený Ing. M.Z. uznaný vinným zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v jeho výrokovej časti a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieňčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov (podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák.).

Na základe § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) krajský súd uznal obvineného vinným zo spáchania trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a uložil mu za to podľa § 197a ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov, pričom výkon trestu mu podmieňčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok.

Obvinený Ing. M.Z. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku krajského súdu dovolanie a to podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V odôvodnení dovolania vyjadril názor, že prvostupňový i odvolací súd nesprávne vychádzali z dôkazov - výpisov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti (uvedených na čísle listu 38-48), ktoré boli získané priamo od mobilného operátora a nie na základe písomného a odôvodneného príkazu sudcu, tak ako to upravuje ustanovenie § 88 ods. 9, ods. 10 Tr. por. Keďže tento dôkaz bol obstaraný v rozpore so zákonom, je v trestnom konaní nepoužiteľný a ako taký by nemal byť ani súčasťou spisového materiálu.

Dovolateľ ďalej dôvodil, že skutku pre ktorý bol uznaný za vinného sa nedopustil a vykonaným dokazovaním, bez akýchkoľvek pochybností ani nebolo preukázané, že výhrážné správy posielal bývalej manželke práve on. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď jeho bývalej družky A.K., ktorá na hlavnom pojednávaní sa priznala, že tieto správy posielala Ing. D.Z. zo žiarlivosti ona. Súdy vyhodnotili výpoveď tejto svedkyne nesprávne ako nevierohodnú, jej pravdivosť pri tom nebola žiadnym dôkazom vyvrátená.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený prezentoval názor, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané ani psychické utrpenie a ohrozenie psychického zdravia poškodenej v dôsledku zaslaných SMS a v danej súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne Mgr. B.D. a závery znalcov MUDr. M.K. a Mgr. E.K.

S poukazom na uvedené dôvody obvinený navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým rozsudkami Krajského súdu v Žiline a Okresného súdu v Žiline bol porušený zákon, aby obe rozhodnutia zrušil a následne prikázal okresnému súdu aby vo veci znova konal a rozhodol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým

rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu a ktorým bol obvinený uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde v Žiline, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Obvinený vo svojom dovolaní menovite uplatnil dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený Ing. M.Z. dovolacími námietkami v konečnom dôsledku spochybňuje svoju účasť na zasielaní výhražných krátkych mobilných správ (SMS) svojej bývalej manželke Ing. D.Z., pričom poukazuje na nezákonnosť získania údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti a implicitne sa domáha oslobodenia spod obžaloby s poukazom na to, že predmetnej trestnej činnosti sa nedopustil.

V naznačenom rozsahu obvinený prevažne namieta pochybenie v nezákonnom vykonaní dôkazu a následne aj v skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi a v nimi vykonanom hodnotení dôkazov. Pritom sa obvinený domáha tak podstatnej zmeny skutkových záverov, ktoré by viedli ku konštatovaniu, že stíhaný skutok nezavinil, napriek tomu že súdy oboch stupňov dospeli k opačnému záveru.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, konkrétne dovolateľ namietal zákonnosť vykonania listinných dôkazov - výpisov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti (t.j. o zasielaných SMS) . Nezákonnosť vykonania tohto dôkazu obvinený videl už v postupe vyšetrovateľa Policajného zboru, keď tento získal dané údaje priamo od mobilného operátora, bez písomného príkazu sudcu, resp. predsedu senátu.

Podľa § 88 ods. 9 Tr. por. ak je na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie o úmyselnom trestnom čine potrebné zistiť údaje o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti, ktoré sú predmetom telekomunikačného tajomstva alebo na ktoré sa vzťahuje ochrana osobných údajov alebo sprostredkovacích údajov, nariadi pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predseda senátu, aby ich právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá vykonáva telekomunikačnú činnosť, oznámila v konaní pred súdom sudcovi alebo predsedovi senátu a v prípravnom konaní prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu.

Podľa § 88 ods. 10 Tr. por. príkaz na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti sa musí vydať písomne a musí sa odôvodniť.

Trestné stíhanie v posudzovanej veci bolo podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začaté uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Žiline zo dňa 25. septembra 2003, ČVS: OÚJP-815/10-ZA-2003 a následne uznesením zo dňa 23. februára 2004 pod tým istým ČVS bolo podľa § 163 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie Ing. M.Z. pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že ako dôkaz boli (okrem iného) v prípravnom konaní zadovážené a zadokumentované výpisy o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti, poskytnuté jednak zamestnávateľom obvineného - spoločnosťou Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky a.s., Žilina, jednak spoločnosťou poskytujúcou telekomunikačné služby a tiež poškodenou Ing. D.Z. Tieto výpisy boli zadovážené vyšetrovateľom Policajného zboru v čase pred 1. decembrom 2003, kedy nadobudol účinnosť Zákon 457/2003 Z.z., ktorým bolo zmenené a doplnené ustanovenie § 88 Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006 o vyššie citované ods. 9 a ods. 10. Odôvodnený, písomný príkaz sudcu pred touto novelizáciou Trestného poriadku (teda pred 1. decembrom 2003) na oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti ešte nebol v tom čase potrebný.

Postup vyšetrovateľa pri získaní uvedených listinných dôkazov bol plne v súlade so zákonom, a preto v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s právnou argumentáciou dovolateľa nestotožnil.

Najvyšší súd ale v danej súvislosti považuje za potrebné tiež zdôrazniť, že výrok o vine obvineného bol založený a opretý na celom rade aj iných dôkazov podrobne rozvedených v odôvodnení rozsudku Okresného súdu v Žiline i v dovolaní napadnutom rozsudku Krajského súdu v Žiline, ktoré boli vykonané v potrebnom rozsahu, správne a v súlade so zákonom.

Ďalšími dovolacími námietkami obvinený napáda správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri zisťovaní skutkového stavu a teda aj úplnosť vykonaného dokazovania, správnosť hodnotenia dôkazov a v dôsledku toho aj správnosť a úplnosť skutkového stavu. Takýmito námietkami však deklarovaný dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. zjavne nie je naplnený. Dovolací súd pri posudzovaní správnosti právneho posúdenia skutku vychádza zo skutkových zistení vykonaných súdmi v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní a nie z konštrukcie, ktorú za správnu považuje obvinený. Najvyšší súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou opakuje, že ako súd dovolací nie je všeobecnou treťou inštanciou, určenou ku komplexnému prieskumu napadnutých rozhodnutí, ale je na základe zákona oprávnený preskúmať napadnuté rozhodnutia len z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 371 Tr. por., medzi ktorými samotný prieskum skutkových zistení súdu prvého stupňa, resp. druhého stupňa, nefiguruje.

Preto dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného Ing. M.Z. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného Ing. M.Z., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 13. mája 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová